

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714212629
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714212629.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi I. R., nar. XX.XX.XXXX, Z..T. XXX/XX, XXX XX F., štátny občan SR, zast. JUDr. Martinou Mészáros Bariakovou, advokátkou, so sídlom Bystrický rad 453/77, 960 01 Zvolen o zaplatenie 6.946,17 € s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 884,63 € predstavujúce trovy právneho zastúpenia, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi odporcu JUDr. Martine Mészáros Bariakovej do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 28.08.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 15.08.2014, ktorým sa domáhal toho, aby súd platobným rozkazom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.946,17 € spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.9.2010 do 11.8.2013 vo výške 327,45 €, ročný úrok z omeškania 8,5% zo sumy 6.946,17 € od 12.8.2013 do zaplatenia, ako i nahradiť trovy konania vo výške 416,50 € z titulu súdneho poplatku a tiež trovy právneho zastúpenia vo výške 588,92 € za dva úkony právnej služby, vrátane režijného paušálu; zvýšené o sadzbu DPH.

Svoj návrh zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 21.5.2008 zmluvu č.40347524, ktorej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej aj „VOP“). Na základe tejto zmluvy poskytol postupca odporcovi peňažné prostriedky, pričom podmienky ich čerpania, splácania ako i pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v tejto zmluve a VOP. Navrhovateľ vyjadril názor, že predmetná zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka a tiež zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľ tiež vyslovil právny názor, že táto zmluva o úvere ako tzv. absolútny obchod sa spravuje Obchodným zákonníkom a to aj v otázke premlčania, keď zároveň poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 27.3.2013 sp.zn. 6M Cdo /4/2012. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 7.622,99 € , pričom pozostávala z istiny 5.975,17 €, riadneho úroku 1153,99 € , úroku z omeškania 437,02 € a ostatného príslušenstva 56,81 € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení. Sumu 56,81 € z titulu ostatného príslušenstva a poplatkov a tiež sumu 437,02 € z titulu úroku z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní uplatnil. V zmysle predmetnej úverovej zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 4.979,09 €, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 74,69 € do 20-teho dňa v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.9.2010 do 20.5.2018 v počte 93 a celkovej výške 6.946,17 €,

splátky pôvodne splatné od 20.8.2013 do 20.5.2018 sa stali splatnými dňa 11.8.2013 kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ si v konaní uplatnil úrok z omeškania v zmysle § 517 ods.2 OZ počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne a pri splátkach, ktorých splatnosť vznikla po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.8.2013 si uplatnil úrok z omeškania od tohto dňa. Žalovaná suma 6946,17 € pozostáva z 93 neuhradených splátok úveru.

Na návrh vydal súd dňa 26.11.2014 platobný rozkaz , sp.zn. 10Ro/191/2014-37, ktorý bol odporcovi doručený dňa 15.12.2014 a proti ktorému podal odpor zo dňa 27.12.2014, doručený tunajšiemu súdu dňa 31.12.2014, keď z pripojenej poštovej obálky vyplýva, že táto bola prevzatá na poštovú prepravu dňa 29.12.2014. V tomto odpore uviedol, že uznáva časť dlhu z celkového úveru 4.979,09 € poskytnutého Slovenskou sporiteľnou a.s. vo výške 2.962,46 €, ktorá predstavuje zostatok zo zapožičanej sumy 4.979,09 € , a tiež uznáva aj úrok z omeškania zo splátok od 21.9.2010 do 11.8.2013 vo výške 327,45 €. V dôsledku hospodárskej krízy po uhradení 27 splátok v sume 74,69 € mesačne (celkovo 2016,63 €) prišiel o prácu a tým možnosť platiť splátky z poskytnutého úveru. Následne nastúpil na denné štúdium na vysokej škole kde študuje 5.rokom. Podľa jeho názoru ak z dlžnej sumy 2962,46 € žiadajú 6.946,17 € je to niečo podobné ako úžera. Uviedol, že je v kontakte s navrhovateľom a podľa dohody posielala maximálnu možnú sumu pravidelne každý mesiac, v dôsledku čoho suma uložená platobným rozkazom je k tomuto dňu neopodstatnená. Podľa jeho vyjadrenia nie je v jeho možnostiach zaplatiť uloženú čiastku, keďže jeho majetok nepresahuje sumu 300 €.

Dňa 25.5.2015 bolo na tunajší súd doručené čiastočné späťvzatie návrhu na začatie konania navrhovateľom zo dňa 20.5.2015, v ktorom oznámil, že odporca po podaní návrhu na začatie konania vykonal nasledovné úhrady: dňa 15.7.2014 33 €, 2.9.2014 33 €, 23.9.2014 66 € , 4.11.2014 33 € a 4.12.2014 66 €. Z týchto úhrad odporcu bola na predmet konania započítaná suma vo výške 48,01 €, na základe čoho zoberali návrh na začatie konania späť v tejto časti istiny, v dôsledku čoho žiadali, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.898,16 € spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.9.2010 do 11.8.2013 vo výške 327,45 € , ročný úrok z omeškania 8,5 % zo sumy 6.946,17 € od 12.8.2013 do 4.12.2014 vo výške 776,45 € a ročný úrok z omeškania 8,5% zo sumy 6.898,16 € od 5.12.2014 do zaplatenia. Zároveň žiadal, aby bol odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Ostatné úhrady, ktoré odporca vykonal po podaní žalobného návrhu na súd boli započítané na úhrady mesačných splátok za mesiace jún až august 2010, ktoré nie sú predmetom tohto konania.

Dňa 25.5.2015 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie navrhovateľa k odporu zo dňa 21.5.2015, v ktorom uviedol, že podľa ich názoru odporca v tomto vyjadrení neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkazy spochybňujúce nárok navrhovateľa na zaplatenie dlžnej sumy.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 22.6.2015 sp.zn.10C 20/2015 -61, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.7.2015 súd konanie zastavil v časti o zaplatenie sumy 48,01 € s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 48,01 € od 5.12.2014 do zaplatenia.

Dňa 15.6.2015 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie práv. zástupcu navrhovateľa zo dňa 4.6.2015, v ktorom okrem iného uviedli, že na základe ich dopytu im pôvodný veriteľ oznámil, že výzva zo dňa 15.7.2009 nebola zasielaná doporučené ale obyčajnou poštovou zásielkou v zmysle bodu 10.3. VOP. Ohľadne postúpenia pohľadávky poukázali na ustanovenie § 524 ods.1 a 2 OZ ako i zákona § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách s tým, že podľa ich názoru z gramatického výkladu prvej aj druhej vety tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy a to pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku, je podľa ich názoru možné potvrdiť tiež posúdením druhej vety tohto citovaného ustanovenia. Zmyslom tohto ustanovenia má byť vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník neuhradil banke tú časť záväzku s plnením, ktorej bol v omeškani, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku, najmä jej nezaplatený zostatok zaniká. Taktiež poukázali na dôvodovú správu k ustanoveniu § 92 ods.7 , resp. teraz ods.8 zákona o bankách, podľa ktorého sa v odseku 7 upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru navrhovateľa je teda zrejmé, že pod slovným spojením „nesplácaný dlh“ je treba rozumieť dlh dlžníka v podobe vrátenia celého poskytnutého úveru veriteľovi, nakoľko tento dlh vzniká už poskytnutím úveru dlžníkovi, ktorý ho má len možnosť vrátiť v splátkach postupným splácaním za zmluvne dohodnutých podmienok. Z uvedeného je zrejmé, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok vrátane jeho príslušenstva. Taktiež poukázali na názor docenta JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015, z

ktorého má vyplývať, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods.8 koná o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ a s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, keďže účelom § 92 zákona o bankách má byť úprava výnimiek z bankového tajomstva.

Dňa 25.8.2015 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie odporcu z toho istého dňa, v ktorom okrem iného uviedol, že namieta aktívnu legitimáciu navrhovateľa na podanie tohto návrhu z dôvodu, že navrhovateľ sa nestal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č.0655/2013/CE zo dňa 27.6.2013 vlastníkom pohľadávky, ktorú prostredníctvom súdu od neho vymáha, keďže neboli naplnené zákonom požadované predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky, s odkazom na ustanovenie § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, a tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/119/2013, z ktorých vyplýva, že zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky na inú osobu vyžaduje okrem iného aj písomnú výzvu banky, ktorá mu však nebola doručená. Pokiaľ navrhovateľ odvodzuje účinky doručenia písomnej výzvy banky z VOP, k tomu uviedol, že tieto ho ako spotrebiteľa nezaväzujú z dôvodu, že v predmetnej úverovej zmluve zo dňa 21.8.2008 je len uvedený odkaz na VOP (článok II ods.2). V tejto súvislosti odkázal na záver Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zriadenej MS SR (ďalej aj „ Komisia“) prijatý dňa 2.2.2011 ohľadne oboznámenia sa s VOP v spotrebiteľských zmluvách. V tejto súvislosti poukázal aj na záver komisie týkajúcej sa doručovania písomností. Je nepochybné, že VOP banky neboli individuálne dojednané a on svojim podpisom vopred naformulovanej zmluvy neprejavil skutočnú vôľu byť nimi viazaný a takéto pristúpenie k neprijateľným podmienkam je v zmysle § 53 ods.5 OZ absolútne neplatné. Navyše ešte poukázal nato, že v týchto súvislostiach by predmetná fikcia doručenia dávala navrhovateľovi možnosť výzvu ani len nedoručovať a pritom by mohlo platiť, že niečo čo ani nebolo zo strany navrhovateľa doručované, doručené bolo, čo je absurdné a vo VOP bolo dojednané nepochybne v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu je takéto dojednanie nepochybne neplatné. Poukázal tiež na rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda v rozsudku sp.zn. 15C 270/2014. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odporca trval na tom, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaným subjektom v tomto konaní, nakoľko tvrdené postúpenie predmetnej pohľadávky je absolútne neplatné, pretože navrhovateľ nepreukázal doručenie písomnej výzvy v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách a z tohto dôvodu žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania. Zároveň sa odporca v tomto podaní vyjadroval k právnomu režimu zmluvy, keď podľa jeho názoru je nevyhnutné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka vrátane otázky premlčania a v tej súvislosti spochybnil aj výšku žalovanej sumy, s tým, že zároveň vzniesol námietku premlčania v časti pohľadávky navrhovateľa vo výške 896,28 €, keď návrh na súd bol doručený dňa 27.8.2014, čo znamená, že splátky od 21.9.2010 do 21.8.2011 sú už premlčané. Taktiež namietol sumu vo výške 122,78 €, čo zodpovedá spracovateľskému poplatku za poskytnutie úveru (3.699 Sk), a tiež sumu 1,99 € mesačne za správu úveru, čo zodpovedá sume 53,73 €. Odporca taktiež poukázal na to, že zo strany navrhovateľa dochádza k porušovaniu ustanovenia § 53a ods.1 OZ , z ktorého nepochybne vyplýva, že ak akýkoľvek súd už raz právoplatne vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky, dodávateľovi vzniká ex lege povinnosť zdržať sa používania týchto zmluvných podmienok vo všetkých ďalších prípadoch ako i povinnosť neuplatňovať žiadne práva v súdnych konaniach z takýchto neprijateľných podmienok, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu v Skalici sp.zn. 1C 286/2012 zo dňa 20.8.2012, resp. rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 1C/444/2012 zo dňa 8.3.2013, v ktorých bola riešená zmluvná podmienka ohľadne poplatku za správu úveru, resp. zmluvná podmienka podľa ktorej sa platby dlžníka mali započítavať najprv na poplatky a náklady banky, úroky z omeškania a až potom na úroky z úveru a istinu úveru, ktoré boli určené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pre prípad, že by súd priznal navrhovateľovi nárok na zaplatenie určitej časti žalovanej sumy, žiadal nepriznať navrhovateľovi náhradu trov súdneho konania s odkazom na uznesenie NS SR sp.zn. 6MCdo 9/2013 kde bola riešená účelnosť vynaložených trov konania vzniknutých zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach.

Prostredníctvom e-mailu dňa 4.9.2015 súd vyzval práv. zástupcu navrhovateľa, aby preukázali súdu kedy a akým právnym úkonom došlo k zosplatneniu úveru a zároveň aby špecifikovali aká časť zo žalovanej sumy predstavuje istinu a aká časť riadny úrok.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 1.6.2015, na ktoré sa dostavil práv. zástupca navrhovateľa a odporca, pričom súd pred otvorením pojednávania dotazom na právneho zástupcu navrhovateľa

získoval, či má tento k dispozícii doklady preukazujúce splnenie podmienok na postúpenie pohľadávky v zmysle zákona č.483/2001 Z.z. o bankách, konkrétne § 92 ods.8, načo právny zástupca navrhovateľa krátkou cestou doložil súdu list označený ako výzva zo dňa 15.7.2009 s tým, že na doplňujúcu otázku súdu, či disponuje aj doručenkou vo vzťahu k odporcovi, resp. dokladom preukazujúcim odoslanie tejto zásielky odporcovi uviedol, že nedisponujú, ale v lehote poskytnutej súdom vedia toto zabezpečiť a preukázať, resp. aj ďalšie doklady súvisiace so splnením povinnosti v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. Z týchto dôvodov súd pojednávanie odročil na deň 7.9.2015 s tým, že tak práv. zástupca navrhovateľa ako i odporca zobrali termín pojednávania na vedomie. Na pojednávanie dňa 7.9.2015 sa nedostavil navrhovateľ, dostavil sa práv. zástupca navrhovateľa, nedostavil sa odporca ale dostavil sa právny zástupca odporcu. Súd postupoval v súlade s § 101 ods.2 O.s.p., vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Súd na pojednávaní vykonal listinné dôkazy, ktoré vo fotokópiách doložili účastníci konania a to: zmluvu o splátkovom úvere č.0403475254 zo dňa 21.5.2008 z čl. 5, VOP z čl. 6-21, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2013 z čl. 22, zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.6.2013 vrátane príloh z čl. 23-31, list zo dňa 8.8.2014 z čl. 32, výzvu zo dňa 15.7.2009 z čl. 60, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.5.2013 vrátane doručenky zo dňa 28.5.2013, výzvu k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.7.2013 vrátane podacieho hárka č.EPH 0907439 a oboznámil sa s prednesom právneho zástupcu navrhovateľa ako i práv. zástupcu odporcu, pričom zistil tento skutkový stav.

Zo zmluvy o splátkovom úvere č.0403475254 zo dňa 21.5.2008 súd zistil, že bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 ako bankou a I. R., nar. XX.X.XXXX ako dlžníkom, pričom predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve, s tým, že dlžník je povinný za podmienok uvedených v tejto zmluve poskytnutý úver splatiť, splatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Výška úveru 150.000 €, spotrebný úver bezúčelový, typ a výška úrokovej sadzby premenlivá, 12,35 % ročne, spôsob poskytnutia úveru jednorázovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok 3.699 Sk, poplatok za správu úveru 60 Sk mesačne, výška splátky istiny 2.250 Sk, splatnosť prvej splátky 20.6.2008, počet splátok 120, periodicita, splatnosť splátok istiny mesačne k 20.dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru 20.5.2018, splatnosť úroku mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca, RPMN 14,77 %, priemerná hodnota RPMN 14,53 %, celkové náklady spojené s úverom 124.191,70 Sk. V článku II - Záverečné ustanovenia bod 2 dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Zo VOP v znení účinnom od 1.1.2008 súd okrem iného zistil, že v časti C -Záverečná časť bod 10-Oznamovanie a doručovanie 10.3. je uvedené, že pri doručovaní písomností poštou sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku 3.deň po jej odoslaní a v cudzine 7.deň po jej odoslaní.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2013 súd zistil, že ho adresovala Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi, v ktorom mu oznámili, že postúpili na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č.0655/2013/CE uzatvorenej dňa 27.6.2013 pohľadávku z úveru č.účtu 403475254 vo výške 7.622,99 € s prísl. spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803, pričom predmetný záväzok je od okamihu doručenia tohto oznámenia povinný uhradiť výlučne plnením tomuto postupníkovi.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č.0655/2013/CE zo dňa 27.6.2013 súd zistil, že bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653, ako postupcom a firmou EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803 ako postupníkom, pričom na základe podmienok tejto zmluvy postupca postúpil postupníkovi dňom účinnosti tejto zmluvy pohľadávky vrátane ich príslušenstva a všetkých súvisiacich práv a nárokov, ktoré sú s pohľadávkami spojené, ako aj práva plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok. Podľa článku XIII-Trvanie zmluvy bod 13.2. táto zmluva nadobúda účinnosť ku dňu pripísania odplaty v celkovej výške a v lehote podľa článku V tejto zmluvy na bankový účet postupcu špecifikovaný v tejto zmluve s výnimkou ustanovení bodu 13.1., 13.2., a 13.3. tohto článku, ustanovení článku VI, ustanovenie bodu 12.1. článku XII a ustanovenia článku XIV tejto zmluvy, ktoré nadobudnú účinnosť dňom podpísania tejto zmluvy. Podľa článku II-Vymedzenie pojmov bod 2.1. je pohľadávkou každá jednotlivá pohľadávka postupcu voči dlžníkovi vrátane jej príslušenstva, uvedená a špecifikovaná v prílohe č.1 k tejto zmluve, ktorá vznikla z bankových činností vykonávaných postupcom alebo v súvislosti s nimi najmä: a) pohľadávky postupcu zo zmlúv o úvere.

Z prílohy č.1 k zmluve o postúpení pohľadávok č.0655/2013/CE zo dňa 27.6.2013 súd zistil, že je tu uvedený dátum uzavretia úverovej zmluvy 21.5.2008, č.účtu 403475254, názov I. R., nar. XX.X.XXXX,

splatnosť úveru 20.5.2018, poskytnutá suma 4.979,08 € , zostatok pohľadávky 7.622,99 € , z toho istina 5975,17 € , úroky celkom 1591,01 € , dátum poslednej úhrady 11.5.2011.

Z pokusu o zmier zo dňa 8.8.2014 súd zistil, že ho adresoval právny zástupca navrhovateľa odporcovi, v ktorom mu oznámil, že bol spoločnosťou navrhovateľa splnomocnený na všetky právne úkony potrebné k vymáhaniu pohľadávky voči nemu s tým, že zároveň žiadal, aby uhradil sumu 8.570,08 € najneskôr do 11.8.2014, keď pohľadávka mala pozostávať z neuhradeného úveru vo výške 7.096,16 €, zákonného/zmluvného úroku 980,09 €, úroku z omeškania 299,58 €, zmluvného úroku 137,44 € a nákladov klienta 56,81 € s tým, že pokiaľ záväzok nebude uhradený pristúpia k uplatneniu predmetnej pohľadávky na príslušnom súde.

Z výzvy zo dňa 15.7.2009 súd zistil, že ho adresovala Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi, v ktorom mu ako veriteľ pohľadávky vzniknutej zo zmluvy č.úveru 403475254 zo dňa 20.5.2008 oznamujú, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškani ku dňu 30.6.2009 vo výške 297,9 € s príslušenstvom a žiadali uhradiť dlžnú sumu najneskôr do 10. dní od doručenia tejto výzvy, a v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote pristúpia k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy 3.osobe.

Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.5.2013 súd zistil, že ho adresovala Slovenská sporiteľňa a.s. odporcovi, v ktorom mu oznámili, že mu bol poskytnutý úver na základe zmluvy o úvere č.403475254 zo dňa 20.5.2008 vo výške 4.979,08 € , pričom nastal prípad porušenia v zmysle bodu 7.6.1. písm.a) VOP , v dôsledku čoho ku dňu 17.5.2013 vyhlásili mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu s tým, že úverová pohľadávka ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje sumu 7.488,99 € , ktorú žiadali zaplatiť do 15 dní od prevzatia tohto oznámenia. Z pripojenej doručky súd zistil, že ako odosielateľ je tu uvedená Slovenská sporiteľňa a.s., ako adresát odporca, pričom bola písomnosť prevzatá dňa 28.5.2013.

Z výzvy k úhrade a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.7.2013 súd zistil, že ho adresoval navrhovateľ odporcovi, v ktorom ako nový veriteľ oznámili vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 19.7.2013 a žiadali o okamžité uhradenie dlžnej čiastky do 3.8.2013, v celkovej výške 7.803,60 € (základná pohľadávka 5.975,17 € , úroky z omeškania 1591,01 € , ostatné príslušenstvo 56,71 € , zákonné úroky 30,61 € , náklady EOS 150 €). Z pripojeného poštového podacieho hárka č.EPH 000907439 súd zistil, že ako jeden z adresátov je uvedený odporca pod č. RN 055809265 SK , dátum podania podacieho hárku nie je z tohto dokladu zistiteľný.

Z prednesu práv. zástupcu navrhovateľa na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridriavajú podaného žalobného návrhu a ich ďalších písomných vyjadrení podaných v tejto veci, najmä poukázal na ich vyjadrenie zo dňa 4.6.2015 kde uviedli, že sa nestotožňujú s argumentáciou odporcu ohľadne neplatného postúpenia pohľadávky, keď poukázali na bod 10.3.VOP ich právneho predchodcu ohľadne doručovania zásielok. Tiež poukázali na ustanovenie § 524 ods.1 a 2 OZ kde je upravené postúpenie pohľadávky, v zmysle ktorého je veriteľ oprávnený postúpiť pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka. Ohľadne výzvy súdu aby špecifikovali aká časť žalovanej sumy predstavuje istinu a aká riadny úrok uviedol, že v súčasnosti nedisponujú takýmto listinným dôkazom, ale podľa ich názoru súd môže vykonať dopyt na Slovenskú sporiteľňu a.s., a oni vedia zo svojho systému dodať tabuľku kde v každej splátke je uvedená aká časť toho predstavuje istinu a aká časť riadny úrok. Jedná sa o tzv. amortizačnú tabuľku.

Z prednesu práv. zástupcu odporcu na pojednávaní súd zistil, že sa v celom rozsahu pridržali ich vyjadrenia v predmetnej veci a nad rámec toho uviedol, že podľa § 92 ods.8 zákona o bankách môže banka postúpiť iba splatné pohľadávky, avšak v tomto prípade si navrhovateľ uplatnil aj nesplatné pohľadávky, a tiež namietali skutočnosť, že navrhovateľ si uplatňuje aj úroky z úveru rovnako poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014, v zmysle ktorého je možné úroky z úveru uplatňovať len do jeho zosplatnenia, pričom navrhovateľ si uplatňuje úroky z úveru aj po zosplatnení. Taktiež poukázal na článok 13 ods.2 zmluvy o postúpení pohľadávky ohľadne účinnosti tejto zmluvy, ktorá mala nastať až po zaplatení odplaty za postúpenie, pričom táto skutočnosť v konaní nebola preukázaná a aj z tohto dôvodu namietali aktívnu legitimitáciu navrhovateľa v tomto konaní.

Podľa § 524 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods.2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods.1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 526 ods.2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom do 31.7.2014, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „ postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka lebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Súd návrh zamietol z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní, to znamená, že súd nemal preukázané, že navrhovateľ je nositeľom hmotného práva, o ktoré v konaní ide. Súd totiž dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o splnenie zákonných podmienok vyžadovaných v zmysle vyššie citovaného § 92 ods.8 zákona o bankách, bez splnenia ktorých nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky na navrhovateľa. Totiž v zmysle tohto ustanovenia môže banka, ktorou v tomto prípade bola Slovenská sporiteľňa a.s. postúpiť svoju pohľadávku, ktorú má voči klientovi písomnou zmluvou inej osobe len ak napriek písomnej výzve banky je jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, pričom toto právo banka nemôže uplatniť ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Navrhovateľ pritom preukazoval splnenie tejto povinnosti výzvou zo dňa 15.7.2009 kde jeho právny predchodca mal vyzvať odporcu na úhradu sumy 297,90 €, s ktorou mal byť v omeškaní k 30.6.2009 a ktorú mal uhradiť najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň navrhovateľ poukazoval na príslušné znenie VOP, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy zo dňa 21.5.2008, v zmysle ktorého sa písomnosť doručovaná poštou považuje za doručeníu 3.deň od jej odoslania, a preto podľa názoru navrhovateľa tento nebol povinný preukazovať doručenie tejto zásielky odporcovi. Taktiež navrhovateľ tvrdil, že aj keby jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky odporcu písomne nevyzval na takéto plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ. Súd sa však s týmto právnym názorom navrhovateľa nestotožnil, keď mal zato, že zákon o bankách v tomto prípade má charakter lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ako lex generalis a preto v prípade, že nie je preukázané splnenie podmienok vyžadovaných ohľadne postúpenia pohľadávky podľa zákona o bankách je takéto postúpenie pohľadávky neplatné a súd k tomu musel prihliadnuť, keďže je povinný vždy skúmať či je daná aktívna vecná legitímácia navrhovateľa v konaní. Pokiaľ ide o samotnú výzvu zo dňa 15.7.2009 súd poukazuje nato, že ak by sa aj súd stotožnil s názorom navrhovateľa, že nie je povinný preukazovať doručenie takejto zásielky odporcovi, súd však jednoznačne trvá na tom, že minimálne je navrhovateľ povinný preukázať, že takéto výzva bola odporcovi aspoň zasielaná, čo však navrhovateľ napriek výslovnej výzve súdu nijakým spôsobom nepreukázal. Okrem toho súd poukazuje nato, že predmetná výzva je zo dňa 15.7.2009 a v tom čase t.j. ku dňu 30.6.2009 mal byť odporca v omeškaní s úhradou čiastky 297,90 € s prísl., pričom k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.6.2013 t.j. takmer po 4 rokoch a z tvrdení uvádzaných samotným navrhovateľom či už v podanom žalobnom návrhu ako i z jeho ďalších písomných vyjadrení vyplýva, že ohľadne čiastok, s ktorými mal byť v omeškaní odporca v tom čase, tieto následne boli uhradené a odporca mal byť v omeškaní s úhradou iných splátok úveru, a to splátok splatných od 20.9.2010. resp. od 20.6.2010 a z tohto dôvodu súd zastáva názor, že nie je možné za právne relevantnú písomnú výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách považovať výzvu týkajúcu sa tej časti záväzku so splnením ktorej bol odporca v omeškaní v čase spísania predmetnej výzvy, ak následne pred postúpením

pohľadávky odporca ako dlžník túto časť záväzku uhradil, a preto takúto výzvu nie je možné považovať za výzvu, ktorou by bola splnená podmienka nato, aby banka mohla postúpiť celú pohľadávku písomnou zmluvou inému.

Zároveň súd poukazuje nato, že v konaní nebolo preukázané ani to, že práv. predchodca navrhovateľa oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2013 odporcovi oznámil toto postúpenie pohľadávky, keďže ani v tomto prípade nebol do spisu doložený doklad preukazujúci, že takéto oznámenie bolo odporcovi minimálne odoslané, a preto súd v tejto súvislosti bol povinný skúmať samotnú zmluvu o postúpení pohľadávky, keďže toto oznámenie nie je podľa názoru súdu možné považovať za relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky, keď súdu je známa ustálená judikatúra NS SR, ktorý napr. v rozhodnutí č.119/2003, sp.zn. 4Obo/210/01 konštatoval, že „relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal aj existenciu a platnosť zmluvy o postúpení s tým, že dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie, to by sa mohlo len ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník“, a preto súd musel prisvedčiť aj obrane odporcu ohľadne nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v tomto konaní aj z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávok č.0655/2013/CE nadobudla účinnosť (úhrada odplaty za postúpenie v celej výške), keď až dňom účinnosti tejto zmluvy malo dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky na navrhovateľa ako postupníka. Nakoľko súd zamietol návrh z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, s poukazom na zásadu hospodárnosti konania sa nezaoberal vecou samou, t.j. najmä sa nezaoberal otázkou prípadného premičania žalovaného nároku, resp. jeho časti, neskúmal prípadnú neprijateľnosť jednotlivých zmluvných ustanovení úverovej zmluvy, neriešil otázku oprávnenosti výšky prípadného nároku navrhovateľa uplatneného v súdnej veci, aj keď na okraj uvádza, že napríklad napriek výslovnej výzve súdu, navrhovateľ, ktorého zaťažuje tak dôkazné bremeno ako i bremeno tvrdenia, tento nepreukázal aká časť žalovanej sumy predstavuje istinu a aká časť riadny úrok, a to aj pokiaľ ide o jednotlivé splátky, z ktorých si uplatňoval navrhovateľ úroky z omeškania, tak aby sa súd mohol vysporiadať s otázkou prípadného nároku na úroky z úrokov.

Podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nakoľko súd návrh v celom rozsahu zamietol, odporca bol pri bránení svojho práva v celom rozsahu úspešný a v zásade má nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

Odporca si vo vyjadrení zo dňa 25.8.2015 uplatnil náhradu trov konania, ktoré vyčíslil v podaní zo dňa 7.9.2015, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené v ten istý deň s tým, že pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia požadoval priznať náhradu za 3 úkony právnej služby v celkovej výške 884,64 € vrátane režijných paušálov a 20 % DPH. K vyčísleniu trov konania predložil súdu zároveň osvedčenie o registrácii pre DPH na zdaniteľnú osobu JUDr. Martina Mészáros Bariaková.

Odporcovi súd priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 884,63 €. Pri určení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z tarifnej hodnoty úkonu vo výške 6.946,17 €, resp. po čiastočnom späťvzátí návrhu vo výške 6.898,16 € pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri týchto sumách základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje 237,34 € podľa § 10 ods.1 vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“). Trovy právneho zastúpenia odporcu, ktorých náhradu súd odporcovi priznal predstavujú za 3 úkony právnej služby :

1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods.1 písm.a) vyhlášky vo výške 237,34 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,39 €,

2./ vyjadrenie k žalobe zo dňa 25.8.2015 podľa § 13a ods.1 písm.c) vyhlášky vo výške 237,34 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,39 €,

3./ účasť na pojednávaní dňa 7.9.2015 podľa § 13a ods.1 písm.d) vyhlášky vo výške 237,34 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,39 €, všetko zvýšené o 20 % DPH vo výške 147,44 €.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)